

[Alfred Jensen.]

at føre kamp selvstændigt, idet De samvirkende Fagforbund har måttet sige fra. Vi må altså gå ud fra, at bestemmelsen ikke har stor praktisk betydning; alligevel forekommer den mig noget urimelig.

Endelig vil jeg rejse spørgsmålet om de arbejdsløses skattebetaling. Det er vel ikke noget stort problem i dag, idet beskæftigelsen i nogen tid har været meget høj; men det har været et problem, og med de forbrugsbegrænsende foranstaltninger, der gennemføres sigtende på at fremkalde arbejdsløshed, må man regne med, at der bliver medborgere, som kommer til at bære byrden ved den økonomiske politik, der er ført, på en ret urimelig måde. Det sker under forhold, hvor indtægterne også er relativt høje, og hvor skatteudskrivningen selv på arbejdere er ret stor. Når man udsætter medborgere for en sådan belastning, ville det så ikke være rimeligt, at man indrømmede dem skattefrihed i ledighedsperioden? Jeg kan naturligvis ikke vide, hvor mange det kommer til at dreje sig om i tiden fremover, ej heller, hvor lange ledighedsperioderne vil blive; men jeg ved, at enhver, der kommer ud for det, får store vanskeligheder. Vi bør tage dette spørgsmål op og få forholdene ændret på en sådan måde, at der gives skattefrihed i ledighedsperioder for et bestemt stykke tid.

Jeg håber, man vil tage disse mine ord og synspunkter med ind i overvejelserne i udvalget. Skulle man ikke kunne finde frem til ændringer i den retning, jeg her har antydnet, forbeholder min gruppe sig som ved tidligere lejligheder at stille ændringsforslag.

Søren Olesen: Det er en god skik, man har haft de sidste gange med hensyn til ændringer i ligningsloven: at advisere et år i forvejen, når der sker større ændringer i principperne. Jeg mener, det er godt at gøre det, således at de, der skal indrette sig på det, skatteyderne og administrationen, kan få tid til at gøre sig bekendt med ændringerne.

Jeg ville imidlertid være endnu mere glad ved en forenkling af hele ligningsloven. Der er så mange fradragsregler og så mange særhensyn, og det kan aldrig blive helt rimeligt og retfærdigt, idet der altid vil

blive nogle tilbage, som føler, at de er fordelte. Det kan let gå sådan, at en tilstrækkelig stærk organisation eller et tilstrækkelig stort antal borgere kan bruge deres indflydelse og magt til at skaffe sig nogle fordele i form af visse fradrag fremfor andre borgere. Jeg vil gerne i så henseende pege på den uret, der efter min formening i øjeblikket øves overfor dem, som må rejse til deres arbejdsplads. Det almindelige lønmodtagerfradrag, som man i sin tid indførte, skulle jo samle en del af de små fradrag, man før havde, men man må indrømme, at under de nuværende boligforhold må mange mennesker rejse til deres arbejdsplads, og de har derved en ret stor udgift, som de ikke kan fradrage. Jeg ville mene, det var bedre at give et ret godt fradrag for alle skatteydere og så sætte grænsen der og derudover kun have ganske enkelte undtagelser. Men det kræver en revision af hele loven, og det bliver der altså ikke noget af i år.

Med hensyn til de få ændringer, der her er foreslået, skal jeg lige gøre et par bemærkninger. Krigsrisikotillægget, som nu skal beskattes, kan selvfølgelig ikke blive ved at være skattefrit i det uendelige, og det har aldrig været gældende for fiskere, så der har været en vis ulighed. Men kunne der ikke være grund til at overveje at gennemføre denne ændring i to omgange? På grund af skattefradragsreglen virker det særlig hårdt, hvis på een gang en indtægt bliver fordoblet, og det kan den blive her for sømændenes vedkommende, fordi nogle af disse krigsrisikotillæg er ret betydelige. Hvis de straks på een gang bliver tillagt indkomsten, kommer der en meget betydelig skattestigning det første år, medens det ville virke noget lempeligere, hvis man fordelte det over to år. Men det er jo en ting, man kan overveje.

I denne forbindelse vil jeg også gerne pege på et spørgsmål, som ganske vist ikke hører ind under denne lov, men det er fornylig rejst af sømændene, nemlig om skattebetaling ved lønmodtagelsen. Vi ved, at når danske søfolk kommer udenlands, bliver deres skat som regel fradraget ved lønudbetalingen. Vi har ingen tilsvarende regel her i landet, og vi må derfor miste en del skatteindtægt fra fremmede søfolk, som er forhyrede på danske skibe, hvor vi altså lige så be-